

Creuers...

«A més d'aquest benefici material per a tota la comarca, el "Seabourn Quest" ha tingut un efecte molt estimulant per a tots aquells que ja havien triat Roses»

THOMAS SPIEKER

No sempre entenc la reacció de la gent... Està clar que a tots el que més ens interessa, sobretot en els temps que corren, és el que hi ha al calaix al final del dia. Però no tot és fer els diners de forma immediata sempre. De vegades, per fer-ne, s'ha de treballar la terra per després poder recollir els seus fruits. No n'hi ha prou només posant el camp a disposició del cultiu: s'ha de sembrar, regar, adonar i cuidar.

Llavors, per què la primera pregunta que es fa la gent quan veuen un creuer és sobre quants dels passatgers s'han deixat quina quantitat de diner al comerç local? Aquest cap de setmana, el vaixell de luxe Seabourn Quest feia una estada de 10 hores a la badia, davant del Port de Roses. És cert que aproximadament la meitat del passatge (unes 200 persones) van baixar fins al moll. Allà, la primera imatge que s'emportaven era la dels nostres pescadors reparant les xarxes (la majoria d'ells eren nord-americans i no paraven de fer fotos, de tant que gaudien amb el treball manual). Després, la majoria van agafar els autocars que els esperaven per anar a visitar el Museu Dalí i/o Cadaqués. Però hi ha hagut gent que s'ha quedat a Roses: molts han anat fins a l'oficina de turisme a demanar informació sobre on anar a menjar, d'altres s'han desplaçat amb taxis a diversos llocs i fins i tot alguns botiguers han parlat de bones vendes a gent procedent del creuer.

Però a més d'aquest benefici material per a tota la comarca, el «Seabourn Quest» ha tingut un efecte molt estimulant per a tots aquells que ja havien triat Roses per a les seves vacances i que mitjançant la presència del vaixell han vist confirmada la seva elecció: allà on van creuers d'aquest tipus hi ha d'haver qualitat i bon rotllo. Vol dir que el benefici de l'estada d'aquest tipus d'embarcacions arriba molt més enllà del que les caixes poden enregistrar.

Dues hores després d'arribar, l'exalcaldessa Magda Casamitjana, que havia anunciat l'arribada de creuers només iniciar-se la «seva» legislatura, ja penjava un «post» a les seves xarxes socials, tot exclamant: «Creuers a Roses. Obertura del turisme per mar. Recuperació econòmica turisme Roses al món. Exalcaldessa molt i molt feliç. Visca Roses!» Segueix intentant vendre'ns la falsa idea que ha estat ella qui va «inventar» les escales de creuers a la badia de Roses. Però és clar, potser ella encara vivia a Barcelona quan ens visitava el Canberra durant els anys 80 i 90.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/07/10/creuers/571340.html?utm_source=rss